

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.739 van 2 oktober 2003
in de zaak A. 133.041/VII-29.015.**

In zake : de AG CRYO-CELL SWITZERLAND, vennootschap naar Zwitsers recht,
die woonplaats kiest bij
advocaten F. DE VISSCHER en E. DE GRUYSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 149/20

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de AG CRYO-CELL SWITZERLAND op 11 april 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 23 december 2002 betreffende het wegnemen, bewaren, bereiden, invoeren, vervoeren, distribueren en afleveren van weefsels van menselijke oorsprong alsook betreffende de banken voor weefsels van menselijke oorsprong, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 februari 2003;

Gelet op het arrest nr. 116.329 van 24 februari 2003 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 19 juni 2003;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten F. DE VISSCHER en E. DE GRYSE, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de verwerende partij, nadat haar het auditoraatsverslag, opgemaakt op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, ter kennis werd gebracht, nog een "nota" heeft neergelegd; dat een dergelijk stuk niet is voorzien in de verkorte procedure van artikel 94, zodat het uit de debatten moet worden geweerd;

2. Kennelijke gegrondheid van het beroep

Overwegende dat artikel 94 van het algemeen procedurereglement bepaalt :

"Wanneer na inzage van het administratief dossier blijkt dat de vordering kennelijk gegrond is, brengt het aangewezen lid van het auditoraat overeenkomstig artikel 12 onmiddellijk verslag uit aan de voorzitter van de kamer waarbij de zaak aanhangig is.

Lid 3 en 4 van artikel 93 zijn toepasselijk.

Indien de voorzitter van de kamer in zijn arrest van oordeel is dat de vordering kennelijk gegrond is, wordt de zaak definitief beslecht.

In het tegenovergestelde geval wordt de procedure voortgezet overeenkomstig dit besluit";

Overwegende dat in zijn verslag de eerste auditeur-verslaggever "de stelling van de Raad van State bij(treedt) aangaande het gebrek aan rechtsgrond, zoals die in de overwegingen van het arrest nr. 116.329 van 24 februari 2003 is weergegeven";

Overwegende dat de eerste auditeur bovendien heeft geoordeeld dat het door de verzoekende partij aangevoerde tweede middel, genomen uit de schending van artikel 18 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987, kennelijk gegrond is wegens het niet inwinnen van het voorafgaande advies van de Nationale Raad voor Ziekenhuisvoorzieningen, omdat het voormelde advies is voorgeschreven als substantiële vormvereiste; dat hij daarbij verwijst naar het arrest nr. 114.267 van 6 januari 2003 van de Raad van State;

Overwegende dat de Raad van State een annulatieberoep slechts volgens de procedure voorgeschreven door artikel 94 van het algemeen procedurereglement vermag af te doen wanneer hij vaststelt dat een middel kennelijk gegrond is, d.w.z. dat de gegrondheid van het middel de enige mogelijke conclusie kan zijn; dat die gestrengheid zich opdringt omdat het naar die versnelde procedure gedirigeerde geding zonder verdere plichtplegingen, met een minimaal verweer dat beperkt is tot een mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting, definitief wordt beslecht en dan nog door een alleenzetelend rechter, hoewel in de regel alleen een voltallige kamer een beslissing kan nemen over het definitief gegrond bevinden van een middel;

Overwegende dat het eerste middel in het schorsingsarrest ernstig werd bevonden omdat het bestreden besluit op het eerste gezicht geen rechtsgrond leek te kunnen vinden in de door dat besluit ingeroepen wetsbepaling; dat, gelet op het feit dat aan die beoordeling een prima facie-onderzoek voorafging van de bepalingen van het bestreden koninklijk besluit, van de wet van 13 juni 1986 betreffende het wegnemen en transplanteren van organen en vooral de parlementaire voorbereiding ervan en mede gelet op het feit dat, zoals de verwerende partij ter terechtzitting heeft aangevoerd, de afdeling wetgeving in haar advies over het ontwerp van het bestreden besluit geen opmerkingen had geformuleerd omtrent de ingeroepen rechtsgrond, het middel bezwaarlijk als kennelijk gegrond kan worden aangemerkt;

Overwegende, wat het tweede middel betreft, dat de verwerende partij ter terechtzitting heeft doen gelden dat een verwijzing naar het arrest nr.

114.267 niet opgaat, omdat het in de betreffende zaak ging om een uitdrukkelijk verplicht gesteld advies, hetgeen hier niet het geval is; dat dit standpunt nader onderzoek vergt, en dat het middel niet kennelijk gegrond is;

Overwegende dat de door de eerste auditeur onderzochte middelen niet kennelijk gegrond zijn; dat er aldus grond bestaat om de debatten te heropenen en de zaak te behandelen overeenkomstig de gewone procedure,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet kennelijk gegrond.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De procedure wordt verdergezet overeenkomstig de gewone procedure.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee oktober tweeduizend en drie, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.